

Astăzi, Vineri, 27 Martie, 2026

**Sf. Mc. Matrona din Tesalonic; Sf. Mc.
Filit și Lidia, soția sa, cu cei 4 fii ai lor
(*Denia Acatistului Bunei Vestiri*)**

Isaia 45

¹¹ Că așa zice Domnul Dumnezeu, Sfântul lui Israel, Cel ce le-a făcut pe cele ce vor fi: – Voi Mă întrebați despre fiii Mei și despre fiicele Mele, și voi Îmi porunciți asupra lucrului mâinilor Mele?¹

¹² Eu am făcut pământul și pe omul de pe el, Eu cu mâna Mea am întărit cerul și tuturor stelelor le-am dat porunci.

¹³ Eu l-am ridicat să fie rege cu dreptate, și toate căile lui sunt drepte; el va zidi cetatea Mea și robia poporului Meu o va întoarce fără răscumpărare și fără daruri, zice Domnul Atotțiitorul.

¹⁴ Așa zice Domnul Atotțiitorul:² – Egiptul s'a trudit pentru Tine, iar mărfurile Etiopienilor și Sabeenii cei înalți la statură vor trece

¹ Semnul întrebării e impus de context.

² Text mesianic în care, o dată mai mult, se poate urmări ambiguitatea voită, deliberată, studiată, a limbajului profetic.

de partea Ta și vor fi robii Tăi și'n urma Ta vor merge legați în cătușe și la Tine vor ajunge și Ție Ți se vor supune și Ție Ți se vor ruga, pentru că Dumnezeu este în Tine și'n afară de Tine nu este Dumnezeu.³

¹⁵ Că Tu ești Dumnezeu, dar noi n'am știut-o,⁴ Dumnezeul lui Israel, Mântuitorul.

³ Traducerile după T. M. pun aceste ultime două stihuri între ghilimele, ca fiind cuvintele supușilor lui Cirus: „Nu este Dumnezeu decât la tine; alții nu există, nici un alt dumnezeu”. În LXX, existența secvenței „pentru că” nu permite o astfel de intervenție. Sf. Chiril al Ierusalimului tâlcuiește: Iată încă o mărturie asupra dumnezeirii lui Hristos! Citiți acest text al lui Isaia și vedeți că Fiul este Dumnezeu, avându-L în Sine Însuși pe Dumnezeu Tatăl. Același lucru, în esență, se spune la Ioan 14, 11: „Eu sunt întru Tatăl și Tatăl întru Mine”. Sau la Ioan 10, 30, Fiul nu spune: „Eu și Tatăl Meu una sunt”, ci: „Eu și Tatăl Meu una suntem”, ceea ce înseamnă că noi nu trebuie să-I despărțim, dar nici să facem vreo confuzie în relația Tată-Fiul.

⁴ T. M.: „Tu ești un Dumnezeu Care Se ascunde”.

¹⁶ Toți potrivnicii Lui vor fi rușinați și înfrunțați și'ntru rușine vor umbla. Voi, insulelor⁵, înnoiți-vă pentru Mine!

¹⁷ Israel e mântuit de Domnul cu mântuire veșnică: ei niciodată nu vor fi rușinați ori înfrunțați.

¹⁸ Așa zice Domnul, Cel ce a făcut cerul, Acest Dumnezeu Care Și-a arătat⁶ pământul și l-a făcut; El i-a pus rânduială, El nu degeaba l-a făcut, ci să fie locuit; Eu sunt Domnul, și nimeni în afară.

Facerea 22

¹ Și a fost că după toate acestea l-a încercat Dumnezeu pe Avraam⁷ și i-a zis: „Avraame, Avraame!” Iar el a răspuns: „Iată-mă!”

² Și [Dumnezeu] i-a zis: „Ia-l pe fiul tău cel dorit, Isaac, cel pe care-l iubești, și du-te în ținutul Moria și adu-l acolo ardere-de-tot

⁵ Și aici, „insule” înseamnă „neamuri” (vezi nota de la Fc 10, 5).

⁶ Asemenea unui artist, Dumnezeu mai întâi Și-a „văzut” opera și apoi a creat-o.

⁷ Episod devenit celebru prin originalitatea, dramatismul și frumusețea lui literară. Sfântul Pavel îi va acorda evenimentului și o dimensiune simbolică, Isaac prefigurând jertfa și învierea lui Iisus (Evr 11, 17-19). Iconografia ortodoxă va introduce „Jertfa lui Avraam” în pictura altarului, ca simbol euharistic.

pe un munte pe care ți-l voi spune Eu!”

³ Iar Avraam s'a sculat dis-de-diminează, a pus samarul pe asinul său și a luat cu sine două slugi și pe Isaac, fiul său; și după ce-a tăiat lemnele pentru jertfă s'a ridicat și a plecat spre locul de care-i vorbise Dumnezeu.

⁴ Iar în cea de-a treia zi, ridicându-și Avraam ochii, a văzut locul de departe.

⁵ Și le-a zis Avraam slugilor sale: „Voi rămâneți aici, cu asinul; eu și băiețelul ne ducem pân'acolo, ne vom închina și ne vom întoarce la voi”.

⁶ Avraam a luat lemnele cele pentru jertfă și le-a pus pe umerii lui Isaac, fiul său, iar el a luat în mâini focul și cuțitul, și amândoi au plecat împreună.

⁷ Dar Isaac i-a grăit lui Avraam, tatăl său; i-a zis: „Tată!” Iar acesta a răspuns: „Ce este, fiule?” [Isaac] a zis: „Iată focul și lemnele; dar mielul⁸ pentru jertfă unde este?”

⁸ Iar Avraam a răspuns: „Dumnezeu va vedea⁹ El Însuși de mielul

⁸ Înțelesul general al substantivului **próvaton** este „oaie”, dar, atunci când are o încărcătură simbolică (așa ca în cazul de față), se traduce „miel”.

⁹ Același verb înseamnă „a vedea” și „a se îngriji”, dublă semnificație care

pentru jertfă, fiule!” Și s’au dus amândoi mai departe, împreună.

9 Iar dacă au ajuns la locul de care-i vorbise Dumnezeu, Avraam a ridicat acolo jertfelnic; a așezat lemnele pe el, l-a legat pe Isaac, fiul său, și l-a pus pe jertfelnic, deasupra lemnelor.

10 Apoi Avraam și-a întins mâna și a luat cuțitul ca să-și înjunghie fiul.

11 Atunci îngerul Domnului a strigat către el din cer și a zis: „Avraame, Avraame!” El a zis: „Iată-mă!”

12 [Îngerul] a zis: „Să nu-ți ridici mâna asupra băiatului, nici să-i faci vreun rău, căci acum știu că te temi de Dumnezeu și că de dragul Meu nu l-ai cruțat nici pe fiul tău cel iubit!”

13 Și ridicându-și Avraam ochii, a privit; și iată un berbec încurcat cu coarnele într’un tufiș. Și ducându-se, Avraam a luat berbecul și l-a adus ca ardere-de-tot în locul lui Isaac, fiul său.

14 Avraam a numit locul acela Ia-hvé-irè, adică „Domnul vede”¹⁰, și de aceea i se zice astăzi: „În munte Domnul va fi văzut”¹¹.

pregătește cei doi termeni ai versetului 14.

¹⁰ Sau: „Domnul poartă de grijă” (vezi nota precedentă).

¹¹ Sau: „Domnul Se va arăta”. În unul

15 Și îngerul Domnului a strigat a doua oară din cer către Avraam

16 și a zis: „Juratu-M’am pe Mine Însuși – zice Domnul: de vreme ce tu ai făcut aceasta, și de dragul Meu nu l-ai cruțat nici pe fiul tău cel iubit,

17 cu binecuvântare te voi binecuvânta, iar pe urmașii tăi îi voi face numeroși ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării, și urmașii tăi vor stăpâni cetățile dușmanilor lor;

18 și prin urmașul tău se vor binecuvânta toate neamurile pământului, pentru că tu ai ascultat de glasul Meu”.

Proverbele lui Solomon 17

17 Cel ce-și înalță casa, caută s’o dărâme, iar cel leneș la învățătură va cădea în necazuri.

18 Pentru orice vreme să ai un prieten, iar frații să-ți fie de folos la nevoie, că pentru aceasta sunt făcuți.

19 Omul fără minte bate din palme și se veselește sieși, așa cum chezașul se pune zălog pentru prietenul său.

20 Cel ce iubește păcatul se bucură

și același verset: Dumnezeu-proniator și Dumnezeu-teofanic.

de gâlceavă, iar cel cu inima împietrită nu se adună cu cei buni. Înțelept va fi.

²¹ Omul cu limbă schimbătoare va cădea în necazuri, iar inima nebunului durere îi este celui ce o are.

²² Un tată nu se bucură de fiul lipsit de învățătură, dar fiul înțelept își veseleşte mama.

²³ O inimă veselă face viața sănătoasă, dar omului mâhnit i se usucă oasele.

²⁴ Căile celui ce primește mită¹² nu sporesc, iar necredinciosul se abate de la căile dreptății.

²⁵ Fața omului înțelept o citești ușor, dar ochii nebunului sunt pe la marginile pământului.

²⁶ Fiul fără minte îi este mânia tatălui său și întristare celei ce l-a născut.

²⁷ Nu e bine să-l păgubești pe omul drept și nu-i cuviincios să uneltești împotriva celor ce stăpânesc cu dreptate.

²⁸ Cel ce împiedică rostirea unei vorbe grele e un om cu minte, iar omul care rabdă mult e un înțelept.

²⁹ Când nemintosul întreabă înțelepciunea, înțelepciune i se socotește, iar cel ce face pe mutul,

Proverbele lui Solomon 18

¹ Omul care vrea să se despartă de prieteni caută pricini, dar în toată vremea va fi vrednic de ocară.

² Omul lipsit de minte nu are nevoie de înțelepciune, că mai bine o duce cu nebunia.

³ Când necredinciosul intră în adâncul răutăților, nici nu le bagă de seamă, dar necinste și ocară vin peste el.

⁴ Apă adâncă este cuvântul în inima omului și râu ce tresaltă și fântână de viață.

⁵ Nu e bine să-i dai cinstire omului fără Dumnezeu, și nici potrivit ca omului drept să-i răpești, la judecată, dreptatea.¹³

¹² Literal: „Căile celui ce pe nedrept primește daruri în sânul său”.

¹³ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

„Sufletele dreptilor
sunt în mâna lui
Dumnezeu” (*În-
țelep. Sol. 3, 1*). Iar
sufletele păcăto-
șilor în mâna cui
sunt? Mântuitorul

le-a spus apostolilor
că satana a stăruit să-i cearnă cum
se cerne grâul, adică să-i abată
de la calea cea dreaptă, să-i ia
în mâinile sale și să facă ce vrea
cu ei. Ca atare, toți cei care se
abat de la Domnul sunt în mâinile
satanei, care îi cerne și îi aruncă
încotro vrea. Păcătoșii sunt tot
timpul amețiți, fiindcă vrăjmașul
îi învâрте într-o parte și într-alta,
nedându-le vreme să se dezmeti-
cească; și cum bagă de seamă că
vreunul din ei începe să-și vină în
fire, îl zgâlțâie și mai tare, ca să i
se tulbure iar capul și gândurile să
i se împrăștie.¹⁴

¹⁴ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri
din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi
din an*.